

PRZYMOWIENIE (2) *sb n*

o pochylone; pierwsze e jasne; końcowe e z tekstu nieoznaczającego -é.

sg N przymówieni(e) (1). ◊ G przymówieniã (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

1. Obelga (1) : Opprobratio, Przymówienie/ zelżywość. *Mącz 323b.*

2. Spór [o co] (1) :

Zwrot: »miedzy sobą przymowienie mieć« (1): [należy wysłać pełnomocników, którzyby granice dobrze położyli] abichmi sobv łron granicze mieli czifthe aflvschne abi nałchi poddany fwałchimy poddanimy y woyewodi vkraynimy wieczey miedzi łobã otho przymowienia zadnego niemiely. LibLeg 10/61v.

Synonimy: 1. cf PRZYMOWKA w znac. 1.; 2. spor, sporka.

Cf PRZYMOWIĆ, PRZYMOWISKO, PRZYMOWKA